

Ketouvim (hagiographies) - Daniel

Chapitre 2

- 2,1 וּבִשְׁנֵת שָׁתַיִם, לְמַלְכוּת גְּבַכְדַּנְצַר, חָלָם גְּבַכְדַּנְצַר, חִלְמוֹת; וְלִתְפָּעֶם רוּחוֹ, וְשִׁנְתוּ נְהִימָה עָלָיו.
- 2,2 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לִקְרָא לְחֹרָטְמַיִם וְלֹאֲשָׁפִים, וְלִמְכַשְׁפִּים וְלִכְשָׁדִים, לְהַגִּיד לְמֶלֶךְ, חִלְמֹתָיו; וַיָּבֵאוּ, וַיַּעֲמִדוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ.
- 2,3 וַיֹּאמֶר לָהֶם הַמֶּלֶךְ, חִלּוֹם חִלְמֹתָיו; וְלִתְפָּעֶם רוּחוֹ, לְדַעַת אֶת-הַחִלּוֹם.
- 2,4 וַיַּדְּבְרוּ הַכְשָׁדִים לְמֶלֶךְ, אֲרַמִּית: מַלְכָּא, לַעֲלֹמִין חַיִּי--אָמַר חִלְמָא לַעֲבָדִךְ (לַעֲבָדְךָ), וּפְשָׁרָא גָּתוּא.
- 2,5 עָנָה מַלְכָּא וְאָמַר לַכְשָׁדִיא (לַכְשָׁדִיא), מַלְתָּה מִנִּי אַזְדָּא: הֵן לֹא תְהוֹדְעוּנִי, חִלְמָא וּפְשָׁרָה, הַדְמִין תִּתְעַבְדּוּ, וַיִּבְתִּיכּוּן גּוֹלֵי יִתְשָׁמוּ.
- 2,6 וְהֵן חִלְמָא וּפְשָׁרָה, תְּהִסּוּן, מִתְּנִן וּנְבַזְבָּה וַיִּקְרַע שָׁגִיא, תִּקְבְּלוּן מִן-קְדָּמִי; לָהֵן, חִלְמָא וּפְשָׁרָה הַסּוֹנִי.
- 2,7 עָנּוּ תַּבִּינוֹת, וְאִמְרִין: מַלְכָּא, חִלְמָא יֹאמַר לַעֲבָדוֹהִי וּפְשָׁרָה גִּהֲתוּה.
- 2,8 עָנָה מַלְכָּא, וְאָמַר--מִן-יְצִיב־יָדַע אָנָּה, דִּי עֲדָנָא אָנְתוּן זָבְנִין; כָּל-קִבְלָא דִּי חֲזִיתוּן, דִּי אַזְדָּא מִנִּי מַלְתָּא.
- 2,9 דִּי הֵן-חִלְמָא לֹא תְהוֹדְעֻנִי חֲדָה-הִיא דִּתְכוּן, וַיִּמְלָה כְּדָבָה וּשְׁחִיתָה הַזְמַנְתוּן (הַזְמַנְתוּן) לַמֶּלֶךְ קְדָמִי, עַד דִּי עֲדָנָא, וַיִּשְׁתַּבַּח; לָהֵן, חִלְמָא אָמְרוּ לִי, וְאָנְדַע, דִּי פְשָׁרָה תְּהִסּוּנִי.
- 2,10 עָנּוּ כְשָׁדִיא (כְּשָׁדִיא) קְדָם-מַלְכָּא, וְאִמְרִין--לֹא-אִיתִי אָנֹכְשָׁתָא, דִּי מַלְתָּ מַלְכָּא יוֹכַל לְהַתִּיָּה: כָּל-קִבְלָא, דִּי כָל-מֶלֶךְ רַב וְשָׁלִיט, מַלְה כְּדָנָה לֹא שָׁאֵל, לְכָל-חֹרָטָם וְאֲשָׁף וְכִשְׁדִּי.
- 2,11 וַיִּמְלָתָא דִּי-מַלְכָּה שָׁאֵל, יִקְרִינָה, וְאִסְכֵּן לֹא אִיתִי, דִּי יִסְוֵנָה קְדָם מַלְכָּא; לָהֵן אֲלֵהִין--דִּי מִדְּרָהוֹן, עִם-בִּשְׁכָּא לֹא אִיתוּהִי.
- 2,12 כָּל-קִבְלָא דְנָה--מַלְכָּא, בְּנִס וְקִצָּץ שָׁגִיא; וְאָמַר, לְהוֹבְדָה, לְכָל, חֲכִימִי בָבֶל.
- 2,13 וַיִּתָּא נָפֶקֶת, וְחֲכִימַי מִתְקַטְלוּן; וַיִּבְעוּ דְּנִיָּאל וְחִבְרוּהִי, לְהַתְקַטְלָה. {פ}
- 2,14 בְּאִדִּין דְּנִיָּאל, הָתִיב עֲטָא וְסָעֵם, לְאִרְיוֹן, רַב-טַבָּתִיָּא דִּי מַלְכָּא--דִּי נָפֶק לְקַטְלָה, לְחֲכִימִי בָבֶל.
- 2,15 עָנָה וְאָמַר, לְאִרְיוֹן שְׁלִיטָא דִּי-מַלְכָּא, עַל-מָה דְתָא מִהַחֲצָפָה, מִן-קְדָם מַלְכָּא; אִדִּין מַלְתָּא, הוֹדַע אֲרִיוֹן לְדְנִיָּאל.
- 2,16 וַיִּנְיָאֵל, עַל יוֹבְעָה מִן-מַלְכָּא: דִּי זָמַן יִגְתֵּן-לָהּ, וּפְשָׁרָא לְהַתִּיָּה לְמַלְכָּא. {פ}
- 2,17 אִדִּין דְּנִיָּאל, לְבִיתָה אָזַל; וְלִחְסִיָּה מִשְׁאֵל וְעֻזְיָה חִבְרוּהִי, מַלְתָּא הוֹדַע.
- 2,18 וּרְחִמִין, לְמַבְעָא מִן-קְדָם אֵלֶּה שְׁמִיא, עַל-כֵּזָא, דְנָה--דִּי לֹא יוֹהֲבִדּוּן דְּנִיָּאל וְחִבְרוּהִי, עִם-שְׁאָר חֲכִימִי בָבֶל.
- 2,19 אִדִּין, לְדְנִיָּאל בְּחֻזָּא דִּי-לִילִיא--כֵּזָא גָּלִי; אִדִּין, דְּנִיָּאל, בְּרַר, לְאֵלֶּה שְׁמִיא.
- 2,20 עָנָה דְּנִיָּאל, וְאָמַר--לְהוּא שְׁמָה דִּי-אֵלֶּהָ מְבָרַךְ, מִן-עֲלֵמָא וְעַד עֲלֵמָא: דִּי חֲכַמְתָּא וּגְבוּרְתָּא, דִּי לָהּ-הִיא.
- 2,21 וְהוּא מְהֻשָּׁנָא עֲדִיָּא, וְזַמְנִיא, מִהַעֲדָה מַלְכִין, וּמִהַקִּים מַלְכִין; יְהִיב חֲכַמְתָּא לְחֲכִימִין, וּמִגְדָּעָא לְיַדְעֵי בִינָה.
- 2,22 הוּא גָּלָא עֲמִיקְתָּא, וּמִסְתַּרְתָּא; יָדַע מָה בְּחֻשׁוֹכָא, וְנִהִירָא (וְנִהִירָא) עֲמָה שְׂרָא.
- 2,23 לֵן אֵלֶּה אֲבָהִיתִי, מְהוּדָא וּמִשְׁבַּח אָנָּה, דִּי חֲכַמְתָּא וּגְבוּרְתָּא, יְהִבֵּת לִי; וַיִּכְעַן הוֹדַעְתִּי דִּי-בְעִיָּבָא מִנִּי, דִּי-מַלְתָּ מַלְכָּא הוֹדַעְתָּנָא.
- 2,24 כָּל-קִבְלָא דְנָה, דְּנִיָּאל עַל עַל-אֲרִיוֹן, דִּי מִנִּי מַלְכָּא, לְהוֹבְדָה לְחֲכִימִי בָבֶל; אָזַל וְכֵן אָמַר-לָהּ, לְחֲכִימִי בָבֶל אֶל-תְּהוֹבְד--הַעֲלִנִי קְדָם מַלְכָּא, וּפְשָׁרָא לְמַלְכָּא אָתוּא. {ס}
- 2,25 אִדִּין אֲרִיוֹן בְּהַתְבַּסְלָה, הִנְעֵל לְדְנִיָּאל קְדָם מַלְכָּא; וְכֵן אָמַר-לָהּ, דִּי-הִשְׁכַּחַת גְּבַר מִן-בְּנֵי גִלוּתָא דִּי יְהוּדָא, דִּי פְשָׁרָא, לְמַלְכָּא הוֹדַע.
- 2,26 עָנָה מַלְכָּא וְאָמַר לְדְנִיָּאל, דִּי שְׁמָה בְּלִטְשָׁאֲצַר: הֵאִיתִךְ (הֵאִיתִךְ) בָּהֵל, לְהוֹדַעְתִּי חִלְמָא דִּי-חֲזִית--וּפְשָׁרָה.
- 2,27 עָנָה דְּנִיָּאל קְדָם מַלְכָּא, וְאָמַר: כֵּזָא, דִּי-מַלְכָּא שָׁאֵל--לֹא חֲכִימִין אֲשָׁפִין חֹרָטְמִין גְּזִרִין, וְכָלִין לְהַתִּיָּה לְמַלְכָּא.
- 2,28 בְּרַם אִיתִי אֵלֶּה בְּשְׁמִיא, גָּלָא כִזִּין, וְהוֹדַע לְמַלְכָּא גְּבוּכְדַּנְצַר, מָה דִּי לְהוּא בְּאַחֲרִית יוֹמִיא; חִלְמֵךְ וְחֻזִּי רֹאשְׁךָ עַל-מִשְׁבָּרְךָ, דְנָה הוּא. {פ}

Rabbi 'Haïm Kanievsky

Recueil autobiographique. Histoires, anecdotes, enseignements classés par thèmes et une centaine de photos en couleur.

Commandez : Tel. (Fr) : +33.1.80.91.62.91 - (Isr) : +972.77.466.03.32 - www.torah-box.com/editions

- 2,29 אנתה (אנת) מלכא, בעיונך על-משכבך סלקו, מה די להוא, אחרי דנה; וגלא כזיא הודער, מה-די להוא.
- 2,30 ואנה, לא בסכמה די-אימי בי מן-כל-תיא, כזא דנה, גלי לי; להן, על-דברת די פשנא למלכא יהודעון, ורעיוני לבבך, תנדע.
- 2,31 אנתה (אנת) מלכא, תזה תויתא-אלו צלם חד שגיא--צלמא דכן רב וזויה-יתיר, קאם לקבלך; וכוה, דחיל.
- 2,32 הוא צלמא, ראשה די-דעב טב, סדוהי ודכעוהי, די כספ; מעוהי וירכתה, די גחש.
- 2,33 שקוהי, די פרזל; רגלוהי--מנהון (מנהון) די פרזל, ומנהון (ומנהון) די חספ.
- 2,34 תזה תוית, עד די התגזרת אבן די-לא בידין, ומסת לצלמא על-רגלוהי, די פרזלא וחספא; והדקת, המון.
- 2,35 באדין ודקו כסדה פרזלא חספא גחשא כספא ודחבא, וכוו כעור מן-אדרי-קוט, וגחשא המון רוסא, וכל-אתר לא-השתכח להן; ואבגא די-מסת לצלמא, קות לטור רב--ומלאת כל-ארעא.
- 2,36 דנה חלמא, ופשרה נאמר קדם-מלכא.
- 2,37 אנתה (אנת) מלכא, מלך מלכיא; די אלה שמיא, מלכותא חסנא ומקפא ויקרא ייב-לך.
- 2,38 ובכל-די דארין (דירין) בני-אנשא חיות ברא ועוף-שמיא, ייב בידך, והשלטן, בכלהון; אנתה- (אנת-) הוא, ראשה די דחבא.
- 2,39 ובתכך, תקום מלכו אחרי--ארעא (ארע) מנך; ומלכו תליתא (תליתאה) אחרי די גחשא, די תשלט בכל-ארעא.
- 2,40 ומלכו, רביעה (רביעאה), תקוה תקיפה, כפרזלא; כל-קבל, די פרזלא מהדק וחסל כלא, וכפרזלא די-מרעע כל-אלן, מדק ומרע.
- 2,41 ודי-תוית רגליא ואצבעתא, מנהון (מנהון) חספ די-פטר ומנהון (ומנהון) פרזל--מלכו פליגה תקוה, ומן-נצבתא די-פרזלא להוא-בה; כל-קבל די תוית, פרזלא מערב בחספ טינא.
- 2,42 ואצבעת רגליא, מנהון (מנהון) פרזל ומנהון (ומנהון) חספ--מן-קצת מלכותא תקוה תקיפה, ומנה תקוה תבירה.
- 2,43 די (ודי) תוית, פרזלא מערב בחספ טינא--מתערבין להן בזרע אנשא, ולא-להן דבקין דנה עם-דנה; הא-כדי פרזלא, לא מתערב עם-חספא.
- 2,44 וביומיהון די מלכיא אנון, יקים אלה שמיא מלכו די לעלמין לא תתחבל, ומלכותה, לעם אחרן לא תשתבק; מדק ומסיף כל-אלין מלכותא, והיא תקום לעלמין.
- 2,45 כל-קבל די-תוית די מטורא אתגזרת אבן די-לא בידין, והדקת פרזלא גחשא חספא כספא ודחבא--אלה רב הודע למלכא, מה די להוא אחרי דנה; ויצוב חלמא, ומיהימן פשרה. {פ}
- 2,46 באדין מלכא גבוכדנצר, ופל על-אגפוהי, ולדניאל, סגד; ומנהון, וניחחין, אמר, לנפכה לה.
- 2,47 ענה מלכא לדניאל ואמר, מן-קשט די אלהכון הוא אלה אלהין ומרא מלכין--וגלה כזין; די וכלת, למגלא כזא דנה.
- 2,48 אבין מלכא לדניאל רבי, ומתנן ברבון שגיאן ייב-לה, והשלטה, על כל-מדינת בבל; ורב-סגנין--על, כל-חכימי בבל.
- 2,49 ודניאל, בעא מן-מלכא, ומני על עבדתא די מדינת בבל, לשדכך מישר ועבד גו; ודניאל, בתרע מלכא. {פ}

Rabbi 'Haïm Kanievsky

Recueil autobiographique. Histoires, anecdotes, enseignements classés par thèmes et une centaine de photos en couleur.

Commandez : Tel. (Fr) : +33.1.80.91.62.91 - (Isr) : +972.77.466.03.32 - www.torah-box.com/editions